

PĚT

Joan se prodrala dvěma uzoučkými uličkami s oblečením a snažila se udržet krok se strážemi.

„Co to sakra...“ Ruth se hnala za ní a snažila se ji popadnout za ruku. „Co to děláš?“

Joan Ruth setřásla a pokračovala v chůzi, aniž by vnímala její slova. „To je ten recepční z hostince!“ zašeptala. „Ronan! Snažil se nám pomoci!“

Trh už zase ožil. Lidé se vrátili k jídlu a nakupování, jako by se nic nestalo.

„Joan!“ Ruth ji znovu chytila za paži. „*Stůj!*“

„Musíme za nimi!“ řekla Joan. Strážé mířily k velkému oblouku vpředu. Za dvě minuty budou pryč.

„*Proč?*“

Joan vytáhla lístek a podala ho Ruth, aniž spouštěla strážu z očí. „Čekal na mě, když ho chytili.“

Aaron sykl skrz zaťaté zuby, když si vzkaz přes Rutino rameno přečetl. „Poznal tě podle toho plakátu. *Kurva.*“

„Ztratíme ho!“ řekla Joan. Otevřela ústa, aby ostatním pověděla, co jí sdělila babička – že tenhle člověk jim může pomoci zastavit Eleanor. Ale... nemohla prostě říct, že slyšela babiččin přízračný hlas v prázdné šatně. Mysleli by si, že se zbláznila – především Aaron, který tam byl a neslyšel ani ň. „Lidé tady trpí,“ řekla místo toho. To

byla taky pravda. „Musíme opravit časovou osu. A vypadá to, že on proti Eleanor bojoval.“ Právě ho za to zatkli. „Budeme proti ní potřebovat spojence – spojence, kteří znají tenhle svět. A...“ Rozhodila rukama. „Snažil se nám pomoci. Musíme...“

„Máš pravdu,“ řekl Aaron náhle. „Musíme ho najít.“

Joan zavřela ústa a pak je znovu otevřela, příliš překvapená, než aby mohla odpovédět. Doufala, že přesvědčí Nicka a možná i Ruth a Jamieho. Ale Aaron nebezpečí nikdy nevyhledával. Dokončila větu: „Musíme mu pomoci.“

Aaron se Joan podíval do očí. Jeho krásné rysy byly tvrdé. „Nevím, jestli mu dokážeme pomoci, ale musíme se k němu dostat dřív než ti, kdo ho budou vyslýchat. Protože pokud jsou Eleanorini strážci podobní královým, Ronan jim řekne všechno, co budou chtít vědět. Bude je *prosit*, aby jim to mohl říct.“ Jeho slova měla temný podtón, který Joan přiměl zamrkat. Jednou naznačil, že byl vyslýchán samotným Dvorem – možná když byla zatčena jeho matka.

Nick tiše souhlasil a očima prohledával trh. „Za tím obloukem jsou další dveře,“ řekl. „Další východ. Vyjdeme na stejnou ulici a nebude tak nápadné, že je sledujeme.“ Když se k němu Joan otočila, Nick ponuře zopakoval Aaronova slova: „On tě *poznal*, Joan. Musíme se k němu dostat, než ho vyslechnou. Jestli to neuděláme, Eleanor se dozví, že jsi tady.“

Spěšně se vydali za Ronanem a vyběhli východem dost daleko na ulici, aby je skryla tma. Asi dvacet kroků od nich stála pod pouličními lampami kolona pěti černých aut s emblémem okřídleného lva. Joan se frustrovaně naklonila dopředu, když Ronana naložili do předního auta.